

Mikuláš, ztratil plášť (2.12.2010)

Když jsme jako děti ve školce začali trénovat písničku Mikuláš, ztratil plášť, bylo jasné, že jde do tuhého. Najednou bylo zřejmé, že všechno naše zlobení, které jsme zastrkávali pod postel spolu s papírky od bonbónů, bude Mikulášem objeveno zrovínka tak nevhod, jako byly maminkou objeveny papírky při předvánočním úklidu.

Teď byla nejdůležitější otázka, jestli Mikuláš nad námi přimhouří oko, nebo to prozradí čertovi. Protože dokud věděl o zlobení jen Mikuláš, tak to bylo ještě dobré, sice se dokázal na nás rozzlobit, ale ne až tak moc, a hlavně nám dokázal odpustit. Stačila na to nějaká básnička nebo písnička. Kdežto čert, páááni, ten hned hudral, řinčel řetězem a už už už roztahoval pytel, a kolikrát málem ani nepomohly přímluvy krásného a hodného anděla! Nakonec musel Mikuláš horlivého čerta okřiknout a přidržet za řetěz a my jsme museli slíbit, že se polepšíme, a pak jsme přece jen nadílku dostali. I když jsme někdy v sáčku mimo buráků, čokolád a mandarinek našli také bramboru a kus uhlí. To asi abychom si zapamatovali, že zas tak dobré to s námi přece jen není.

Taky jsme nikdy nevěděli, jestli přijde ten PRAVÝ Mikuláš, Čert a Anděl. Oni totiž všechno nestíhali a tak jim pomáhali převlečení lidé, a i když od toho pravého Mikuláše měli o nás všechno sepsáno, a ten převlečený čert měl pravý pekelný pytel, půjčený Čertem opravdickým, přece jen to nebylo ono. Ačkoli ... Sice jsme byli zklamáni, ale ve skutečnosti jsme si oddechli. Protože s těmi PRAVÝMI by to bylo o hodně víc na vážno. Někdy jsme si sice mezi sebou říkali, že vlastně ani není úplně jisté, jestli doopravdy existuje ten pravý Mikuláš a pravý Čert a pravý Anděl, ale protože zrovna tak nebylo jisté, že tyto bytosti neexistují, tak bylo rozhodně lepší být radši hodný. Co kdyby.

Mikuláš, to taky byla veliká prověrka na Ježíška. Protože! Protože když jsme prošli u Mikuláše, mohli jsme se skoro spolehnout, že pod stromečkem nějaké ty dárky budou. Možná dokonce i mrkačka nebo pásák na baterku. Sice mezi Mikulášem a Ježíškem byla tak dlouhá doba, že jsme si to ještě mohli hodně pokazit, ale úplně pokazit, to snad ani nešlo. Vždyť Ježíšek byl mnohem mnohem hodnější než Mikuláš, a jestli od Mikuláše jsme dostali plný sáček mlsků a červené rukavičky na šňůrce, tak nám Ježíšek určitě splní přání tak tajná, že se ani nesměla vyslovit nahlas.

Teď jsem už sice hodně velká holka, ale tuhle jsem se přistihla, jak si v autě prozpěvuju Mikuláš, ztratil plášť. A snažím se vytahat zpod postele papírky i hříchy a trochu to všechno dát do pořádku. Sice kdoví, zda Mikuláš vůbec přijde a jestli to bude ten pravý nebo jen ten lidský pomocník, ani není tak úplně jisté, jestli doopravdy existuje, ale zrovna tak není jisté, že neexistuje. Tak je rozhodně lepší snažit se být hodná. Protože – co kdyby?

(Náš Zvířetník, 2.12.2010)

<http://naszviretnik.net/2010/12/02/105x148-mikulas-ztratil-plast/>

{fshare}